

Pokud jest uložiti zavázanému k náhradě škody složení náhrady u soudu rozvrhujícího.

(Rozh. ze dne 29. ledna 1937, Rv II 115/35.)

Žalovaný přemluvil při dražbě žalobcových nemovitostí Františku S-ovou a Tomáše H-ě, aby nedražili, a proto místo 25.000 Kč bylo dosaženo pouze 10.350 Kč nejvyššího podání. Prvý soud uznal podle žaloby na náhradu toho, oč bylo dosaženo méně na nejvyšším podání, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu s dodatkem, že náhradu jest složiti u exekučního soudu.

D ů v o d y:

Oba nižší soudy usoudily, že jednání žalovaného při dražebním roku bylo činem bezprávným, zapověděným podle názoru odvolacího soudu § 7 zák. z 21. prosince 1932 č. 1 Sb. z. a n., správně však, ježto jde o dražbu konanou již 23. září 1932, dv. dekretem ze dne 6. června 1838 č. 277 Sb. z. s. (Sb. n. s. rozh. č. 10578). Odvolací soud však přes to zamítl žalobu o náhradu toho, oč se jednáním žalovaného dosáhlo méně na nejvyšším podání, a to proto, že prý z toho žalobci dosud žádná škoda nevznikla. Tomuto názoru odvolacího soudu právem vytýká žalobce právní mylnost (§ 503 č. 4 c. ř. s.). Vždyť již tím, že bylo dosaženo menšího nejvyššího podání, byli poškozeni nejen knihovní věřitelé, kteří byli na ně odkázáni a vyšli na prázdno, nýbrž i dlužník, neboť o to, oč jeho nemovitost byla laciněji prodána, byla zkrácena úhrada určená pro jeho věřitele a tedy také jeho jmění. Žalobce jest tedy podle § 1323 obč. zák. oprávněn domáhati se toho, aby nejvyšší podání bylo doplněno na výši, které by se dosáhlo, kdyby tu nebylo bezprávného jednání žalovaného. Odůvodněnou ovšem zůstává obava, že by vyplacením náhrady přímo žalobci mohli býti poškozeni jeho věřitelé. Tomu však jest možno předejít tím, že se náhrada složí u exekučního soudu na dosažené již nejvyšší podání. To, že žalobce sám nenavrhl, aby náhrada byla složena u soudu, nevádí, jak bylo zevrubně vyloženo již na př. v rozhodnutích uveřejněných ve Sb. n. s. pod č. 4747, 7773, 8827, 10754.

Čís. 15781.

Zvýšenie dôchodkov na základe štátneho príspevku podľa § 176 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. v znení zák. č. 117/1934 Sb. z. a n. vzťahuje sa na všetky dôchodky vyplývajúce z penzijného poistenia, tedy aj na dôchodky poistencových pozostalých.

(Rozh. z 12. januára 1937, Rv III 669/36.)

Žalobkyňa — vdova po zamestnancovi žalovanej firmy — domáhala sa žalobou na žalovanej titulom náhrady škody zaplattenia rozdielu medzi pohrebným, vdovským, sirotským dôchodkom, ktorý jej bol pri-

znany penzijným ústavom, a dôchodkom aj so štátnym príspevkom podľa § 176 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. v znení zák. č. 117/1934 Sb. z. a n., ktorý by bola dostala, keby žalovaná strana bola zomr. manžela žalobkyne riadne k penzijnému poisteniu prihlásila. Všetky tri s ú d y žalobe vyhoveľy. Z d ô v o d o v Najvyššieho súdu: Zákon č. 26/1929 Sb. z. a n. v znení zák. č. 117/1934 Sb. z. a n. stanoví v § 176 celkom všeobecne: »Dôchodky zvyšujú sa...« Vzťahuje sa preto toto zvýšenie na základe štátneho príspevku podľa tohoto zákonného ustanovenia n a v š e t k y d ô c h o d k y vyplývajúce z penzijného poistenia, tedy aj na dôchodky pozostalých poistencových, čo okrem toho aj výslovne stanoví 2. odstavec citovaného §u, ktorý upravuje výšku riadneho príspevku k dôchodku pozostalých.

Čís. 15782.

Keď hodnota predmetu ani jedného zo sporov, pracovným súdom k spoločnému pojednávaniu spojených, nepresahuje 300 Kč, o odvolaní — ktorého prípustnosť súd I. stolice vyriekol — rozhoduje podľa § 31 zák. o pracovných súdoch krajský súd v neverejnom zasadnutí v trojčlennom senáte, složenom zo sudcov z povolania.

(Rozh. z 12. januára 1937, Rv III 914/36.)

N a j v y š š í s ú d pokračovanie pred odvolacím súdom a rozsudok odvolacieho súdu zrušil a uložil tomuto súdu, aby vec pojednával podľa ustanovení § 31 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n.

D ô v o d y :

Pre určenie hodnoty predmetu sporu platia tak v pokračovaní pred pracovným súdom, ako i v pokračovaní pred súdom odvolacím — se zreteľom na ustanovenia §§ 19 a 33 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. — predpisy občianskeho súdneho poriadku. Pri spojení viac sporov k spoločnému pojednávaniu podľa § 233 Osp., ktoré je podľa §§ 19 a 33 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. prípustné aj v pokračovaní pred súdmi pracovnými, nestrácajú jednotlivé spory svoju samostatnú povahu a ani hodnota predmetu jednotlivých spojených sporov se nemení. Je proto — pokiaľ ide o prípustnosť odvolania proti spoločne vynesnému rozsudku — smerodajná hodnota predmetu jedného každého zo spojených sporov. V súdených spojených žalobách nepresahuje hodnota predmetu sporu v žiadnom prípade 300 Kč. Mal preto o odvolaní, ktorého prípustnosť súd I. stolice podľa § 28 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n., rozhodovať podľa § 31 cit. zák. krajský súd v neverejnom zasadnutí v trojčlennom senáte, složenom zo sudcov z povolania. Odvolací súd však rozhodoval na ústnom pojednávaní v senáte, složenom z troch sudcov z povolania a dvoch prísediacich. Obsadenia súdu všima si dovolací súd podľa §§ 540, 504 Osp. z úradnej povinnosti. Bolo preto treba učiniť opatrenie podľa § 543, odst. 2. Osp.